

תשעה באב שחל ביום ראשון - שיעור 720

I. השאלות

- א) בשבת אחר שלוש סעודות ינקה השינויים בمبرשת המיווחד לשבת ועיין באג"מ (ה - קי"ז)
- עוד תנאים ואבאר נר הבדלה - עיין בפסק תשובות (תק"י - לוט כ) דכיון דaicא ראשונים בסבירא ליה דין לברך בשנה זו על הנר (מאיiri תענית ל.) לנכון אחד ברך ויוציא כולם ואין מבדיין על אבוקה דין להרבות באורה וرك בשני נרות אמנם אין דעת רוב הפוסקים כן
- הבדלה - אין אומרים הנה קל ישועתי דודוקא במצו"ש דברים אלו הם לסייע טוב (שש"כ ס"ג - מ"ד)
- ASHA CHOLAH שצרכיה לאכול טוב שבולה יבדיל על הocus ויוציא את עצמו ג"כ וקטן ישתה את היין (שש"כ ס"ג - מ"ח)
- סעודת מלוכה מלכה לחוללה הצריך לאכול עיין בפ"ת (31) שהביא בשם השו"ת לב חיים שהיה מסופק בזה וחידוש זה לא נמצא בשאר פוסקים ואפשר דתלו依 אם הורתה או דחויה מי שאסור עליו לקיחת רפואות בשבת שחל בערב ט' באב ורש ברירה או ליקח הטרופה בשבת או ליקחו במאכלים בט' באב ונראה לי שהזה תלוי במלוקת הרדב"ז (ד - י"ג) ושורת החכם צבי (קי"ז) וייתר נוטהadam אין היתר לקחתו בשבת מותר בט' באב בין המשימות של מוציא שבת דין שבותים בין המשימות וצריך לו שלא יהלה וכן משמע מהאג"מ (ג - ה) דאסור לעבור על איסור כדי לצלום וכן משמע קצת מהאג"מ (ד - קי"ז) ע"ש
- לא יאמר בשבת שאוכל כדי שהיא לו כח לצום (מ"ב ר"ג - ז)
- לקחת הטרופה כדי לצום בט' באב אסור (אג"מ ג - ז)
- יש קהילות שהאריך בשירות ותשוחות בסעודת שלישיית לאחר השקיעה כל שבת (פ"ת מקי"ג - לוט 35)
- מבין המשימות גם רחיצה וסיכה אסור כמו אכילה (פ"ת תקי"ג - לוט 16 בשם החוי אדם וקיים שו"ע)
- אין מצוה בתלמוד תורה בט' באב אלא רשוה (מטה יהודה) וחלק עליו השדי חמד (פ"ת תקי"ד - ח)
- סדר הלימוד ודרשות מותר אפילו אחר חצות adam לאו הוא כנוגג אכילות בפרהטיא משא"כ אכילה ורחיצה בין המשימות הוא ספק אם הוא שבת
- אחרי ברכת הבדלה יברך ברכה מעין שלוש ואחר כך יטול ידיו לסעודה ולא יניח את הלחם על השלחן אלא אחרי שיבදיל ובידייעד אם הבדייל ולא בירך ברכה אחרונה לא יברך עוד ברכה אחרונה (מ"ב ל"ט - כ"ז ומ"ב קע"ד - ט"ז)
- ASHA שבולה מתעכבר וקשה לה להמתין לו תעשה הבדלה בעצמה ותשתה מהocus ומכל מקום רשאית לשחות מים גם بلا הבדלה וה"ה תה וקופה בלי הלב ווי"א דבשעת הדחק רשאית לאכול ולשתות כפי הדורש לה דיש ספק ספיקא לפוטרה מהבדלה לגמרי ואבאר

II. תשעה באב שחל במצואי שבת

- א) אף שבת המחבר יכול לאכול בסעודת שלמה המליך מ"מ ישב בדאבון נפש ושלא ינגן בשמחה וצריך להפסיק סעודת שלישיית קודם השקיעה (מ"ב תקי"ג - ז). אמנם עיין באג"מ (ד - קי"ז) שכחכין כיון דזמירויות שהוא עניין כבוד שבת אף שאין רגיל בכל שבת אין לאסור יש מאחרין להתפלל במצואי שבת זו ואחר שיגיע צאת הכוכבים יאמר המבדיל בין קודש לחול בלבד שם ומלחמות ויסור המנעלים מרגליו וילבש בגדי חול ואח"כ הולכים לעריב בגדית' באב וכן נהג החז"א ועיין במועדים זומניים (ז - לי"ז) ועוד לא כהרמ"א (תקי"ג - ז) ואבאר

III. עוד דיני תשעה באב

- א) מי שצרכיך לאכול יש שכח שנינה תפילין בבוקר לפני אכילתו (משנת יעקב תקי"ה - ג) ועיין בשש"כ (ס"ג - הנלה ק"ח) דחוללה האוכל אחר חצות ינינה תפילין לפני שאכל ובמנחה יניח פעמי שנייה
- ב) יש נוהגים שאינו מתפלל אבל לפני התיבה הויאל ואكري מועד ויש חולקין ואבאר

- ג) יש נוהגים שלא לברך שעשה לי כל צרכי (סידור התניא מנהגי הגר"א וערוך השלחן מ"ז - י"ג) ורק לא כהמ"ב (תקי"ד - ל"ח) והחزو"א נהג לברך עוטר ישראל בתפורה רק במנחה (נטע גבריאל ז"ט מ"ג)

ד) מי שטעה ואמר נחם בתפלה שאין אומרו אינו חוזר שלא הוא הפסיק (ק"ח - י"ז) רע"ע במ"ב (ל"ח) וצ"ע

ה) מי שצריך לאכול בט' באב צריך ליטול ידיו כדרכו אבל לא יטול ידיו במים אחרים (בשם רב משה)

ו) קטן שידוע ענייני התענית אין ללכוש מנעל של עור (בשם רב משה)

ז) אחר החזות מותר לאיש לומר מזל טוב דמהר החזות מותר לישב על הספסל ולכנן גם מותר לומר מזל טוב (בשם רב משה)

ח) אינו חייב לקום לפניו הלמיד חכם או זקן אבל הכרה קצר מותר (בשם רב משה)

ט) אין אומרים תהילים וכי שבירך אלא אם כן הוא צורך גדול (בשם רב משה)

י) מותר להפוך בגדים מיד אחר התענית משומן דאין להוסיף על מה שכתבו الآחרונים ובפרט דיש מתירים ואף לרוחץ תיכף במושאי התענית מותר ורק במרחץ נהגין אישור יא) יזהר שלא לקרא פרשיות קריית שם בעומן הנחת תפילין דהא כתה הוא רק כ庫רא בתורה ות"ת אסור כל היום (מ"ב תקי"ס - ה) וע"ע בשערם מצוינים בהלכה שהליך על המ"ב ופסק שצריך לקרווא ק"ש בהנחת תפילין

יב) לא יטיל בשוק שלא יבא לידי שחוק ושמחה ועיישון טאבאך יש אוסרין ויש מתירין אחר הצהרים בצענאה תוך ביתה (קי"ר ש"ע קי"ד - י"ד)

יג) נכון שלא לשמש מטהוليل עשרי אם לא כשהוא ליל טבילה או שהוא יוצא לדרכו או בא מן הדרך (שע"ת ובקיצור שו"ע קכ"ס - כ"ג)

יד) חולה המותר לאכול בת"ב אינו מחייב לאכול פחות פחות מכשיעור בכדי אכילת פרס כמו ביווכ"פ ועיין בערוך השלחן (תקי"ד - ז) וכן דעת רוב הפוסקים ודלא כהבה"ל (ד"ס זמקוס חולין) ומיהו נהגין להתענות כל זמן שאין להם צער גדול מ"מ המיקל לא הפסיד (רמ"א תקי"ד - ז)

טו) מעוררת ומינקת צריכין להתענות (תקי"ד - ה) מ"מ התיעץ עם הרופא

טו) يولדה תוך ל' עיין בערוך השלחן שאין להתענה וכן קטנים אפילו י"ב שנים אין מתענין ואפילו ביום הקפורים (מ"ב מטל"ז - ט) קטנים אין מתענין

יז) אסור להריח בשם בת"ב אפילו להשלים המאה ברכות (תקי"ט - ז)

יח) החולך למלאתו אחר החזות המיקל לנעול מנעלים של עור אם הולכים בין הגוים יש לו על מה לסמו (רמ"א תקי"ד - י"ז)

יט) אין לטבול טבילה עזרא בת"ב (ד"ע) אמנם עיין בשו"ת מהר"ש הלוי (ט) שמתיר לבעל קרי לרוחץ ביווכ"פ אולי יש להקל למי שאין מבטו בשום פעם וצריך שאלת חכם

כ) מי שישב על גבי מדרגות החדר או הבית הווי כיושב על גבי ה الكرקע (ד"ע)

כא) נשים ובתולות צריכות להשתתף באמירת איכה וקינות

כב) אי מחייב ללמד כל היום דברים המותרים או אין מצוה של לימוד התורה בת"ב עיין בספר לימי בין המצרים (ז"ג י"ג) ובפסק תשובות (תקי"ד - ח) ואבאר

כג) רב שיקבץ תלמידיו וילמוד עליהם שיעור במדרשות איכה או בפרק אלו מגלחין עיין בשו"ע (י"ד ספ"ד) וכ"כ המג"א (ר"כ תקי"ד) שהמלמד אסור ללמד עם תלמידין אפילו דברים הרעים מיהו מנהג העולם להקל וצ"ע

כד) הנושא בבאס בת"ב לפני החזות מותר לישב דשם אינו מקום להראות אבילות מ"מ אם אפשר יותר טוב לעמוד

כה) בענין הכתונת שאין בו STARCH עיין בספר אניות ואבלות של חורבן (Y.Z. Grossman ז"ג 47) שהוא גדי זעה ויכול להלבישו אחר הכביסה מראש חודש עד אחר התענית וכ"כ בספר מועדי ישרון (ז"ג 133-134) שיש חילוק בין כתונות שיש בו starch ולא אין בו starch והביאו בשם רב משה וכן כתוב בשו"ת רבבות אפרים (ג - ז"מ) בשם רב שמואן Eider ויש חולקין ולענ"ד יותר טוב להחמיר בהעיקר דהינו עשיית תשובה וקבלת תשובה מדברים שהם טפלים דהינו הכתונת שדעת רב משה היה לקהל ועיין בספר הליכות שלמה (ז"ג פ"ג) דצ"ע אם נהג בבדי זעה איסור בגדים חדשים בתשעת הימים